

Μια τελευταία νύχτα στη Σμύρνη

της Βασιλικής Χαραλάμπους, Γ τάξη

Τι σου απέμεινε; Μια χούφτα λήθης!

Μια χούφτα αίμα, σκληρής δουλειάς

Κι ως τα κοιτάξεις, αναστενάζεις κι όλο ρωτάς:

Γιατί; ... Γιατί;

Τα δάχτυλά σου μισάνοιχτα σαν ικεσία,

Κρατούν τις σφαίρες με αγωνία

Κι είναι, βλέπεις, πόνος πατρίδας!

Το σπίτι χάθηκε, που στάλα ελπίδας;

Πόσο τραγούδι ξόδεψες, πόση χαρά;

Ψωμί ξασφάλιζες για τα παιδιά σου.

Σταυροκοπιόσουν, ώ δύστυχε, κάθε φορά

Πάει το χώμα, πάει η καρδιά σου!

Πόσα ξενύχτια και αγωνία!

Έτρεμαν, φίλε, τα γόνατά σου,

Μην κλείσει η φάμπρικα, τι ειρωνεία!

Θεέ, πόσους ανθρώπους πήρες απόψε κοντά σου;